

**28. okt. 1984**

**FAKTA**

Dato:

28. okt. 1984

Sidetæl:

Notes 83 s. 67-68

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at prøve at forstå kun-  
stens rolle, s'ville spørg-  
-man sig om den i det  
hale tusend år. man  
tror sig at være meget  
snyltden om kunstens  
prakt. og i det om den  
også har en psyk-  
-logisk, en moral.

###

28/10/89

Frønsen til at for-  
-tælle fortæller Strindbergs  
med Ham og L. om det  
en man har set. Skal at lille  
-det forstået.  
F. a. s. vil det sig at lille det  
eller det for det forstået.  
I stedet for lille det  
hver til mig, som Peter  
F. l. om sig sig. Kunst er  
hvad den gør.

Kunstobjektet står i vejen,  
man for hvad?  
Kunstobjektet er indirekte  
en omvej, en abstraktion af  
tegn og i det den direkte  
samsprog eller handling.  
Det ville sikkert være  
gødt for mig for en del  
af stjerneproduktionen  
af kunstobjektet, og da man  
- til om i en tænk er helt  
og sig af endelig  
på uddet med det sig  
for det præcis sig.

Ja ville da du til at  
forstå mig i problemene.  
Ja har et til det  
færdigt af denne præsentation  
- det i det, måske for  
har ment at jeg ved præsentation  
- hente den det sig sig selv  
som kunstner. I den præsentation  
- hør bliver jeg måske kun-  
-get til at det sig sig man

KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

funktion som kunstner  
fra en helt anden syns-  
vinkel?

Egløse

5/11/84

SUZANNE BRØGGER, forfatter, svensk TV. - Jeg kan ikke fatte de mennesker, som altid har brug for tilknytning til deres liv. Jeg føler livet intens og stærkt med alle mine sanser og behøver ingen til at se og høre mig for at blive bekræftet i at jeg lever.

Allen Kaprow har skrevet om en kvinde der i en periode hver dag gik en tur langs stranden, stopt på et afmålt tidspunkt og skrev med hoved ned på et stykke papir om livet og følelsen af at være der. I det hele taget er det skrevet, men som en selvbeholdelse for at få hold på sine

tanke og følelser - første del. Du den der havde brug for et tilfældigt med sig selv og ikke var bestemt for et publikum, men en tanke som handling, til man i vor fremstillingsverden var blevet afbrudt og havde dette som kunst.

Det skuffede jo udelukkende - det at vi er blevet så vovet - net til at en kunstnerisk handling kræver et publikum, at handlingen resulterer i en bog, et billede, et lydbånd, man sig ud over denne værelseskonstruktive kunst man der med god vilje betragte en sådan handling som kunst da den har et gode med et menestus spids - mål til sig selv, og lyden af sig selv og sig for sig selv om og hvad verden, til den om og hvad verden,